

Sygn. akt I C 3710/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 października 2017 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie, I Wydział Cywilny,

w składzie:

Przewodniczący: SSR Arkadiusz Ziarko

Protokolant: sekr. sąd. Marta Kreczkowska - Żyrkowska

po rozpoznaniu w dniu 25 października 2017 r., w O., na rozprawie,

sprawy z powództwa M. G.

przeciwko (...) S.A. w S.

o zapłatę

I zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 5.667,41 (pięć tysięcy sześćset sześćdziesiąt siedem 41/100) zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od kwot:

- 4 967,41 zł za okres od dnia 4 października 2016 r. do dnia zapłaty,
- 700 zł za okres od dnia 31 grudnia 2016 r. do dnia zapłaty;

II w pozostałym zakresie umarza postępowanie;

III nakazuje ściągnąć od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Olsztynie kwotę 56,36 (pięćdziesiąt sześć 36/100) zł tytułem kosztów sądowych;

IV zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 3.068 (trzy tysiące sześćdziesiąt osiem) zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

SSR Arkadiusz Ziarko

Sygn. akt: I C 3710/16

UZASADNIENIE

Powódka M. G. wniosła o zasądzenie od pozwanego kwoty 5010 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 17 stycznia 2013r. do dnia zapłaty oraz zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów procesu.

W piśmie procesowym z dnia 8 czerwca 2017r. powódka rozszerzyła powództwo o dalszą kwotę 657,41 zł wnosząc ostatecznie o zasądzenie kwoty 5667,41 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od kwoty 4967,41 zł od dnia 4 października 2016r. do dnia zapłaty oraz od kwoty 700 zł od dnia 31 grudnia 2016r. do dnia zapłaty i kosztami procesu. Jednocześnie powódka cofnęła powództwo w zakresie błędnie sformułowanego w pozwie roszczenia o odsetki za okres od 17 stycznia 2013r. do dnia 3 października 2016r. (k. 81).

W uzasadnieniu wskazała, że dochodzona kwota stanowi odszkodowanie za uszkodzenie należącego do niej pojazdu marki M. nr rej (...) w wyniku kolizji z dnia 2 września 2016r. Sprawca szkody posiadał ubezpieczenie

odpowiedzialności cywilnej u pozwanego. Pozwany wypłacił odszkodowanie w kwocie 859,38 zł. Zdaniem powódki koszty naprawy winny zostać określone na 8412,76 zł. Kwota ta winna zostać powiększona zdaniem powoda o koszt prywatnego kosztorysu, tj. o kwotę 700 zł.

Pozwany (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w S. w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powódki na jego rzecz kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu wskazał, że szkoda zgłoszona przez powódkę zarejestrowana została pod numerem (...). Decyzjami z dnia 7 września 2016r. i 15 września 2016r. pozwany przyznał odszkodowanie w łącznej kwocie 859,38 zł. Ustalenie wysokości odszkodowania dokonane zostało w oparciu o kosztorys, który zgodny jest z oceną techniczną sporządzoną przez pozwanego w trakcie oględzin uszkodzonego pojazdu. Zdaniem pozwanego wysokość dotychczas wypłaconego odszkodowania jest odpowiednia, została ustalona prawidłowo i uwzględnia rzeczywiste i niezawyżone koszty naprawy pojazdu. Ponadto wypłacone odszkodowanie umożliwia przywrócenie pojazdu do stanu sprzed szkody.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 2 września 2016 r. doszło do kolizji drogowej, w wyniku której uszkodzony został należący do powódki pojazd marki M. o nr rej. (...).

Sprawca kolizji posiadał ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej u pozwanego.

(bezsporne).

Poszkodowany zgłosił szkodę pozwanemu.

Pismami z dnia 7 września 2016r. i 15 września 2016r. pozwany przyznał odszkodowanie w łącznej kwocie 859,38 zł.

(dowód: decyzja k. 7, 6v., protokół szkody k. 8, akta szkody k. 50)

Koszt naprawy pojazdu w przypadku jej przeprowadzenia z uwzględnieniem stawki roboczogodziny na poziomie średnim w regionie, tj. 115 zł netto, właściwym dla warsztatów spoza sieci (...) i z zastosowaniem wyłącznie cen części oryginalnych wynosi 5825,79 zł brutto.

(dowód: opinia biegłego z zakresu techniki samochodowej J. B. – k. 58 - 64, opinia uzupełniająca k. 89 - 90).

Powód poniósł koszty sporządzenia prywatnego kosztorysu wysokości 700 zł.

(dowód: faktura k. 18).

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo w jego ostatecznym kształcie zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów znajdujących się w aktach przedmiotowej sprawy, w tym aktach szkody, których wiarygodność nie była przez strony kwestionowana i nie budziła wątpliwości Sądu.

Ponadto, przy ustalaniu wysokości kosztów naprawy uszkodzeń pojazdu powoda powstałych wskutek wypadku z 2 września 2016r., Sąd oparł się na opinii biegłego sądowego J. B.. Biegły J. B. sporządził opinię zgodnie z zakreśloną tezą dowodową, posługując się powszechnie uznaną metodą i programem kosztorysowym. Zarówno opinia jak i opinia uzupełniająca były jasne, logiczne i spójne, oraz odpowiadały na zasadnicze kwestie wymagające wiadomości specjalnych. W ocenie Sądu opinie nie zostały zakwestionowane przez strony żadnym zarzutem, który mógłby wywołać uzasadnione wątpliwości co do wiedzy i bezstronności biegłego. W związku z powyższym Sąd w całości podzielił wnioski zawarte w opiniach biegłego i przyjął je za własne.

Odpowiedzialność pozwanego znajduje uzasadnienie w przepisach kodeksu cywilnego, w tym art. 805 kc i 822 § 1 kc. Ustalenie wysokości szkody i sposobu jej naprawienia odbywa się z zgodzie z zasadami określonymi w art. 361 § 2 k.c. i art. 363 § 1 k.c. – na podstawie odpowiedzialności za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła oraz trybu naprawienia szkody pieniężnej. W przypadku naprawy szkody w pieniądzu, wysokość odszkodowania powinna być ustalona według cen z daty ustalenia odszkodowania, chyba że szczególne okoliczności wymagają przyjęcia za podstawę cen istniejących w innej chwili.

Zgodnie z linią orzecznictwa Sądu Najwyższego do ustalenia wysokości odszkodowania w przypadku ubezpieczenia OC ma zastosowanie zasada pełnego odszkodowania (wyrok SN z 11.06.2003 r., V CKN 308/2001), a zakład ubezpieczeń zobowiązany jest na żądanie poszkodowanego do wypłaty odszkodowania obejmującego celowe i ekonomicznie uzasadnione koszty nowych części i materiałów służących do naprawy uszkodzonego pojazdu (uchwała SN z 12.04.2012 r., III CZP 80/2011).

Nadto, wypłata odszkodowania z OC nie może być uzależniona od wcześniejszej naprawy samochodu z własnych środków, albowiem obowiązek naprawienia szkody przez wypłatę odpowiedniej sumy pieniężnej powstaje z chwilą wyrządzenia szkody i nie jest uzależniony od tego, czy poszkodowany dokonał naprawy rzeczy i czy w ogóle zamierza ją naprawić (wyrok SN z 08.07.2003 r., IV CKN 387/01).

Jak wynika z opinii biegłego całkowity i uzasadniony koszt naprawy pojazdu wynosił 5826,79 zł brutto z uwzględnieniem stawki roboczogodziny na poziomie średnim w regionie, tj. 115 zł netto, właściwym dla warsztatów spoza sieci (...) i z zastosowaniem wyłącznie cen części oryginalnych.

Ponieważ pozwany dotychczas wypłacił powodowi odszkodowanie w kwocie 859,38 zł, niezlikwidowana w dalszym ciągu przez pozwanego szkoda wynosi 4967,41 zł.

Bez wątplenia powodowi należała się kwota 700 zł jako wydatek poniesiony przez niego w związku ze zleceniem rzeczoznawcy sporządzenia wyceny kosztów naprawy pojazdu. Trzeba bowiem wskazać, że ubezpieczyciel w toku postępowania likwidacyjnego kwotę tą znacznie zaniżał. Powód miał zatem podstawy, by skorzystać z pomocy fachowca w celu wykazania słuszności swego stanowiska i nakłonienia pozwanego do rewizji swego stanowiska przed skierowaniem sprawy do Sądu. W doktrynie i orzecznictwie nie budzi wątpliwości, że koszty i wydatki poniesione w związku ze zdarzeniem wyrządzającym szkodę mogą być uznane za jedną z postaci szkody rzeczywistej. W piśmiennictwie podkreśla się, że pojęcie szkody obejmuje w szczególności wydatki poniesione w następstwie zdarzenia wywołującego szkodę. Uzasadnienie objęcia wydatków i kosztów pojęciem szkody, według stanowiska doktryny, wynika z obowiązującej na gruncie prawa polskiego koncepcji szkody różnicowej, zgodnie z którą szkodę stanowi różnica między stanem majątku poszkodowanego, który powstał po nastąpieniu zdarzenia powodującego uszczerbek, a stanem jaki by istniał, gdyby to zdarzenie nie nastąpiło. Wydatki zmierzające do ograniczenia lub wyłączenia szkody, byleby były celowe i wystarczająco uzasadnione, stanowią stratę, o której mowa w art. 361 § 2 k.c., gdyż prowadzą do zmniejszenia aktywów albo zwiększenia pasywów. Stąd zgodnie z uchwałą Sądu Najwyższego z 18 maja 2004 r. odszkodowanie przysługujące z umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem tych pojazdów, może – stosownie do okoliczności sprawy – obejmować także koszty ekspertyzy wykonanej na zlecenie poszkodowanego (zob. uchwała SN z 18 maja 2004 r. III CZP 24/04, OSNC 2005/7-8/117). Podobny pogląd reprezentowano także w starszym orzecznictwie (zob. wyrok SN z 2 września 1975 r. I CR 505/75 Lex Polonica nr 319344).

Mając zatem na uwadze powyższe, na zasadzie art. 805 k.c. i nast. oraz na podstawie art. 481 k.c. orzeczono jak w pkt I wyroku.

Zgodnie z art. 817 k.c. ubezpieczyciel obowiązany jest spełnić świadczenie w terminie trzydziestu dni, licząc od daty otrzymania zawiadomienia o wypadku (§ 1). Gdyby wyjaśnienie w powyższym terminie okoliczności koniecznych do ustalenia odpowiedzialności ubezpieczyciela albo wysokości świadczenia okazało się niemożliwe, świadczenie powinno być spełnione w ciągu 14 dni od dnia, w którym przy zachowaniu należytej staranności wyjaśnienie tych

okoliczności było możliwe, jednakże bezsporna część świadczenia ubezpieczyciel winien wypłacić w terminie 30-stodniowym (§ 2). Stosownie zaś do treści przepisu art. 481. § 1 k.c., jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi.

Mając na uwadze powyższe przepisy, o odsetkach orzeczono zgodnie z żądaniem powoda, zasądzając odsetki ustawowe za opóźnienie od kwoty 4.967,41 zł od dnia 4 października 2016r. do dnia do dnia zapłaty i od kwoty 700zł od dnia 31 grudnia 2016r. do dnia zapłaty.

Z uwagi na to, że pismem procesowym z dnia 8 czerwca 2017 r. powód dokonał modyfikacji powództwa, tj. cofnął powództwo w zakresie żądania odsetkowego, Sąd umarzył postępowanie w zakresie dotyczącym żądania odsetek ustawowych za okres od 17 stycznia 2013r. do dnia 3 października 2016r. (pkt II wyroku).

O kosztach orzeczono na podstawie art. 98 § 1 kpc, zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu. Z uwagi na to, że powód uległ jedynie w niewielkim stopniu w zakresie żądania odsetek ustawowych od dochodzonej pozewem kwoty, należało na jego rzecz zasądzić koszty procesu w pełnej wysokości, o czym orzeczono jak w pkt IV wyroku.

Powód poniósł koszty opłaty od pozwu (251 zł), koszty ustanowienia pełnomocnika (1.800 zł), koszty zaliczki na wynagrodzenie biegłego (1000 zł) oraz koszt opłaty od pełnomocnictwa (17 zł), co daje w sumie kwotę 3068 zł

Stosownie do treści art. 130³ § 2 k.p.c., jeżeli obowiązek uiszczenia lub uzupełnienia opłaty powstał na skutek rozszerzenia lub innej zmiany żądania, (...) przewodniczący wzywa zobowiązanego do uiszczenia należnej opłaty w terminie tygodnia, (...) a w razie bezskutecznego upływu terminu, sąd prowadzi sprawę bez wstrzymywania biegu postępowania, a o obowiązku uiszczenia opłaty orzeka w orzeczeniu kończącym sprawę w instancji, stosując odpowiednio zasady obowiązujące przy zwrocie kosztów procesu.

W przedmiotowej sprawie powód rozszerzył powództwo pismem z 12 lipca 2017 r. o kwotę 657,41 zł, co spowodowało ustalenie opłaty od rozszerzonego powództwa w wysokości 33 zł. Powód nie uiścił wspomnianej opłaty, wobec czego ciężar jej uiszczenia spoczął na pozwanym, zgodnie z zasadą odpowiedzialności stron za wynik procesu.

Ponadto w oparciu o art. 113 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (DzU.2010.90.594 j.t.) w zw. z art. 98 § 1 kpc w pkt III wyroku orzeczono o obowiązku zwrotu tymczasowo poniesionych przez Skarb Państwa kosztów nieuiszczonego wynagrodzenia biegłego (23,36 zł). W konsekwencji w pkt III wyroku nakazano ściąganie od pozwanego kwoty 56,36 zł.

SSR Arkadiusz Ziarko